

“Tanrı kötülüğü önlemek istiyor da gücü mü yetmiyor? Öyleyse o güçsüzdür. Yok gücü yetiyor da önlemek mi istemiyor? Öyleyse o, kötü niyetlidir. Hem güçlü hem de iyi ise kötülük nereden geliyor?” David Hume

Mutlaka dikkat etmişsiniz. Bir hafta önce,7/01/2015’de, Paris’te Charlie Hebdo mizah dergisine yapılan saldırıyı kınayanlar, saldırganları, **“İslam bu değil, bunlar müslüman olamazlar”** diyerek sözde eleştirenler,aradan bir hafta geçmeden, katillerin arkasında gıyabi cenaze namazı kılmaya başladılar. ‘

‘yüzümüzü ağartınız, müslümanların intikamını aldınız”
demeye başladılar.

Başbakan olacak zatı muhterem’in, Paris’e gitmesi bile apaçık bir göz boyama ve çirkin bir samimiyetsizlik örneği imiş. Yardımcısı Numan Kurtulmuş, bu çirkin saygısızlığı bizzat itiraf etti. Bir yandan, Charlie Hebdo’nun katledilen çizerlerinden **“üç beş çapulcu”** diye söz etti, öte yanda da, **‘Gitmese**

ydik İşid’le ilişkisi var derlerdi”

deyiverdi. Özü kabahatinden büyük. ”

Üç-beş çapulcu için,öylesine gittik işte

” diyecek kadar çirkinleşiyorlar. Üstelik, İşid’le bağlantılarının bilinmediğini sanıyorlar. ” Deve kuşu” rolünü oynayarak, dünya kamuoyunu bile kendi tabanları gibi “akıl fukarası” sanıyorlar.

Bunlar biliniyor.

Asıl sorun, terör ve İslam ilişkisinin, samimi olarak birbirinden ayrı olduğunu anlatmaya çalışanların, İslam nedir ve İslamı kim ya da kimler temsil ediyor? Sorularına tatmin edici bir cevap vermeleridir.

Bu cevap bugüne kadar verilmemiştir.

Sıradan bir vatandaş olarak, yolda, önünüze çıkan ilk müslümana sorun.

İslam nedir? deyin. Tanrı'yı sorun. ‘*Tanrıyı nasıl bilirsin ey mümin*’ deyiverin.

Alacağınız cevap üç aşağı beş yukarı hep aynı olacaktır. İslam'ın ‘**sevgi ve hoşgörü**’ dini, Tanrı'nın da,

‘Kainatın yaratıcısı, her şeyi gören, bilen, muktedir olan ve organize eden’

olduğunu söyleyecektir.

İnanalım mı?

Bir buçuk milyar nüfuslu, 54 İslam ülkesinde “sevgi ve hoşgörü”ye ilişkin, çok değil birkaç örnek gösterebilir misiniz?

Ahlak anlayışı, Hukuk sistemi, yönetim biçimi ve idari yapı bağlamından örnek alabileceğimiz bir İslam ülkesinin ismini telaffuz edebilir misiniz?

Mısır mesela. Pakistan, Afganistan, Suudi Arabistan, Endonezya, Nijerya, Türkiye diyebilir misiniz?

İnsan hak ve özgürlükleri bağlamında örnek gösterebileceğimiz, kadın – erkek eşitliği söz konusu olduğunda “bak işte” diyebileceğimiz.

Gelir dağılımı ve adalet anlayışına eleştiri kabul etmeyeceğimiz bir İslam ülkesinden söz etmek olası mıdır?

Fas, Senegal, Tunus, Ürdün, Moritanya, Katar, Gambia mesela, bunlardan herhangi birisi

aklınıza gelebilir mi?

Deniliyor ki, İslam dinini seçen ve İslami yaşam biçimini rehber kabul eden her kişi için cennetin kapıları ardına kadar açık olacak.

Bir an için doğru kabul edelim.

‘**Kar’dan adam**’ yapmanın günah, 6 yaşındaki kız çocuğu ile evlenmenin ‘caiz’ olduğunu söyleyen insan kılıklı tiplerle ‘cennet’e gitmek istemisiniz?

‘**Günah işleme özgürlüğü**’, ‘**akrabalarını kayır ve kolla fetva’ları**’ bir yana, ‘**iş kazalarını önlemek için fazla tedbir alarak allaha olan güveni sarsma**’ diyen bir dinin mensupları ile yan yana gözükmekten utanç duymaz mısınız?

‘**Şortunu çıkartmadan banyo yap, çıırılçıplak yıkanırsan günahdır**’ diyebilen ‘din alim’lerinin ruhani liderlik yaptığı bir ülkede, böyle bir dine kulluk etmeyi insanlık onurunuzla bağdaştırabilir misiniz?

‘**yatakta sevişen eşlerin, üstlerinin mutlaka bir örtü ile kapalı**’ olmasını şart koşan, kirli sakallı bir sapıkla dindaşlık yapmak ister misiniz?

Karı-koca arasındaki ilişkiyi bile helal-haram diye düzenlemeye çalışan sapıkların, cennet’te 72 kadın vadeden huri pazarlamacılarına söyleyecek bir çift sözünüz yok mu gerçekten?

Böyle bir dinin cennetinde jigolo’luk yapmaya razı mısınız?

Sadece İslam değil, sorunun asıl kaynağı; Tüm dinlerin anası sayılan, Her şeyi gören, olacakları önceden bilen, her şeye muktedir olan, organize eden Tanrı’ya ne demeli peki?

“Kutsal” kitaplar, Tanrı’ya inanmamızı emrediyor.

Hep bir ağızdan, her şeyi bilen, gören, yaradan, organize eden olarak onu işaret ediyorlar. Farklı düşünenlerin “günah” işlediğini, “öbür dünya”da ilelebet cehennem ateşinde cayır cayır yanacağını söylüyorlar.

İnanalım mı?

‘‘Dinsel buyruklar tartışmak için değil, mutlak itaat edilmesi gereken emirler’’(miş). □ Israrlı a bunu söylüyorlar.

Korkutmak mı istiyorlar?

Korkup susacak mıyız?

Yada, düşünen İnsan aklıyla, “günah” ve “cehennem ateşi” tehditlerine pirim vermeden, Tanrı kavramının eylem ve organizatörlüğünü de, İslam’da olduğu gibi sorgulayacak mıyız?

Bunun için, bir değil, birden çok nedenlerimiz var.

Diyorlar ki Tanrı, Kullarını uyarmak, müjdeler vermek, muhtaç oldukları dünyevi ve uhrevi konularda bilgi sahibi kılmak için, akıl üstü mucizeler bahşettiği kimi kullarını” peygamber”olarak elçisi tayin etmiştir

Doğru mu dersiniz?

Kainat'ın yaratıcısı ve her şeyin organizatörü olarak önünde secde ederek eğilip kulluk etmemiz istenen "nihai giz"in, eğer doğru ise, saygı duyularak, gıpta edilecek bir dünya sistemi için yolladığı son "elçi'sinin icraatlarına bakarak bir karar vermemiz gerekmez mi?

Buradan hareketle, sözünü ettiğimiz "nihai giz"in, söylenildiği gibi becerikli bir organizatör olmadığını rahatlıkla iddia edebiliriz kanısındayım.

Bırakınız becerikli bir organizatör olup olmasını, bu haliyle iyi niyetli olup olmadığı bile kuşkulu..

Düşünsenize, geçmişten günümüze yer yüzünde,mükemmel işlediğini söyleyebileceğimiz bir kurumun varlığından bahsetmek mümkün mü?

Hangi konuda olursa olsun fark etmiyor, olması gerektiği gibi organize olmuş örnek bir kurum gösterebilir misiniz?

Tanrı denildiği zaman akıllara gelen ilk şey. din ve mezhepler savaşı değil midir?

Kan ve göz yaşlarının en acımasız din savaşları nedeniyle akmamış mıdır?

Madem ki her şeye kadir, her şeyi biliyor, görüyor ve hesaplıyordu, öyle ise, yapması gereken ilk şey, kendi yarattığı(!) kullarını bir birine kırdırmak mı olmalıydı?

Kulları arasında ayrımcılık yapmanın adı "adalet" mi oluyor.

Kulları arasında ayırım yapan birinin, sözlerine güvenilir, kendisine kulluk edilebilir mi?

“Hayrın ve şerrin”(iyiliğin ve kötülüğün) kendisinden geldiğine inanmamız istenen bu görünmez “giz”in eylemleri arasındaki çelişkiler saymakla bitmez.

Örnek olsun; Zengin ve yoksul mesela. İkisinde yaratıcısı, birine hırsızlık yaptırarak suça teşvik eden de kendisi, Şeriat yasası ile hırsızlık yaptı diye kol kestiren de yine kendisi..

Adalet mi bu şimdi. Kul’larını yaratırken, yaşam boyu başlarına gelecek olanları önceden alınlarına yaz, arkasından da sen hırsızlık yaptın diyerek tut kolunu kestir.

“Şeriatın kestiği parmak acımaz”mış.

“Tanrı’nın adaleti” diyorlar ya.

Bunun adı adalet olabilir mi?

Olsa olsa provokasyon olur.

Provokatörlük “yaradan”ın işi olabilir mi?.

Taşların bağlandığı ve köpeklerin ortaya salındığı bir dünya sisteminin iyi organize edildiğini söylemek mümkün değil.

Hem sonra, şu şeytan ve melek ikilisine ne demeli?

İkisini de yaradanı aynı görünmez el.. . Akıl alacak şey değil, birini iyilik diğerini suça teşvik edici yaratmak da ne demek oluyor bilen var mı peki?

Bütün bunlar haklı olarak düşünen insan aklında ciddi kuşkulara neden oluyor. Aldatılıyoruz mu? demekten kendini alamayan düşünen insanlık sormadan edemiyor.

Sakin ola ki, Tüm kötölüklerin müsebbibi bulutların üzerinde bağdaş kurup, göbeğini kaşıyarak bize nanik yapan o görünmez "şeytan" olmasın.

Ne dersiniz?

Olamaz mı?